

cerkvah. V razpravi so tudi bila prosvetna vprašanja, osobito šolske zadeve, pa tudi vsa druga vprašanja, ki zanimajo katoliško cerkev in ki so v njih škofje storili primerne sklepe. Škofovske konference so bile napolnjene s plodovitim delom.

Počenjanje čeških svobodomislecev. Ravnjanje laži-svobodomislecev poznamo iz opazovanja slovenskega dela te mednarodne organizacije, ki mu komandira framašonska loža. Slovensko svobodomiselstvo je zrastle večinoma na steblih češkega, saj so glavni propagatorji liberalistične in naprednjaške misli med Slovenci bili učenci Masaryka in njemu sličnih čeških duhov. Da ni mogel slovenski liberalizem razviti svojega programa do zadnjih posledic, je preprečilo naše ljudstvo, ki je pravočasno spregledalo njegove nakane ter onemogočilo njih izvršitev. Češki svobodomisleci pa so porabili, boljše izrabili ustanovitev lastne češkoslovaške države v izvajanje svojega programa. Kaj je to pomenjalo za krščansko družino, šolo in vzgojo mladine, je nedavno odkrito in odločno povedal najpristojnejši činitelj, praški nadškof kardinal dr. Kašpar. V svojem govoru ob posvetitvi nove češke dekliške gimnazije v Pragi, ki jo vodijo uršulinke, je rekel med drugim: »Po prevratu, ko se je pri nas vse odvrnilo od Boga, se je na ukaz naše družbe začelo z razkristjanjevanjem in laiziranjem tako pri zakonu in družini, kot pri mladini in šoli. Odpravili so tudi cerkveni pokop in ga spremenili v sežiganje. Teda je prenehal tudi »Veni, Sancte Spiritus« (Pridi, Sveti Duh), prenehal »Te Deum«. Otroci niso več vodili v cerkve, iz šol so odstranili križe, pouk verouka je bil otežkočen. Šol niso več blagoslavliali, toda zato so se napolnjevale kaznilnice z mladostnimi zločinci. Gorje, če se ljudstvo ne povrne k Bogu...«

Štrašne številke. Čim bolj očiščujejo španski nacionalisti svojo domovino republikansko-komunistične divjaške strahovlade, tem več dokazov prihaja na dan o strahovitih zločinih anarhistično-komuni-

stične druhal. Ob koncu leta 1938 je vatikanski list »Osservatore Romano« objavil stvarne podatke o zlodejstvih komunističnih barbarov v nekaterih španskih pokrajinah. V pokrajini Santander je bilo umorjenih 156 duhovnikov, v pokrajini Oviedo 119. V teh dveh pokrajinah je bilo uničenih več ko 200 cerkva, v pokrajini Huesca pa 400. V škofiji Saragosa so boljševiki zavzeli samo 176 župnij; v teh so porušili ali storili nerabne vse cerkve, umorili so 76 duhovnikov, o 40 pa se ne ve, kje so. V vseh tistih krajih Katalonije in pokrajine Castellon, ki so jih zdaj osvojili nacionalisti, ni bila niti ena cerkev nedotaknjena; vse so komunisti pred odhodom ali z dinamitom porušili ali drugače oskrunili. V Španiji je 37 škofij, ki so bile pod oblastjo boljševikov, deloma so še zdaj. Tu je bilo cerkva, kapel in samostanov skupno 26.000. Od teh jih je več ko 17.000 porušeni ali zažgani, torej več ko 70%. Na otoku Minoriki, ki ima 40.000 prebivalcev, je bilo ubitih 38% vseh duhovni-

kov in redovnikov. V mestu Tarragoni, ki so jo nedavno osvojili nacionalisti, so ob začetku vojne komunisti zaprli 13.000 oseb, od teh so 350 že v nekaj dneh postrelili, v naslednjih mesecih pa še več. Vsega skupaj je bilo v Tarragoni pomorjenih nad 1500 ljudi. Divjanje komunistične druhal v Španiji spominja na grozovita zlodejstva Timurjevih Mongolov v 14. stoletju.

Komunist kot domoljub. V južni Franciji izhaja revija (list), ki jo izdaja francoski pisatelj Jean Giono, kateri je eden izmed vrhovnih voditeljev komunistične stranke. V svojem listu objavlja Jean Giono ta-le razgovor med seboj in neko ženo. On: »Edina zmaga je življenje.« Ona: »Kaj pa takrat, če nas Nemčija napade? Kaj naj takrat storimo?« On: »Odpovedati moramo službo vojni. Ako nas Nemčija napade, kaj bi se nam moglo hujšega zgoditi, kakor da bi morali postati Nemci? Kar se mene tiče, sem rajši živ Nemec, kot pa mrtev Francoz. Mussolini je sicer rekel, da je boljše en dan preživeti kot lev, kakor sto let kot ovca. Jaz pa rečem, da rajši živim sto let kot ovca, kakor en dan kot lev.« Takšen je komunističen patriotizem. Ni čuda, da je Francija zadnji čas v mednarodnem življenju tako oslabela, če pa je v njej imel marksistični socializem in komunizem tako važno besedo!

Novice

Osebnosti

Imenovanje. Škof dr. Ivan Tomažič je imenoval za duhovnega svetnika g. Mirka Ratej, predsednika Zveze bojetnikov, bivšega vojnega kurata in dolgoletnega kateheta v Trbovljah. K zaslužnemu imenovanju naše častitke!

70 letnica vzornega šolskega upravitelja. V Podčetrtku ob Sotli je obhajal sredi minulega tedna 70 letnico g. Franc Lovrec,

upokojeni šolski upravitelj. G. jubilar je vzor pravega krščanskega vzgojitelja mladine in se je veselil kot učitelj na vseh službenih mestih najlepših uspehov. Krepkemu ter čilemu 70 letniku častita »Slov. gospodar« z željo, da bi ostal ohranjen v Podčetrtku do skrajnih mej človeškega življenja!

Štoperski g. župnik umrl. V Stopercih pri Rogatcu je preminul g. Alojzij Pihler, tamošnji dolgoletni župnik. Rodil se je dne

»In kam boš šel? Morda k mornarici?«
»Ne! Hvala za norčevanje! Vem za boljši izhod. Ponoči nisem n. gel zaspali. Razmišljal sem. Spomnil sem se na to, koliko velikih, bogatih ljudi je prav tako začelo svojo življenjsko pot ko ti in jaz. Kako so prišli do bogastva? Srečo so imeli. Po naključju so iznašli kako novo stvar. Tako sem mislil, da bom tudi jaz iznašel kaj novega.«

Peter je spet pljunil.

»Ti? Saj še dobro čitati ne znaš!«

»Nič ne de!« je mirno odvrnil Štefan. »K iznajdbam ni potrebna velika načitanost. Pred dnevi sem čital o nekem fantiču, ki je iznašel jadralno letalo in je z njim preletel precej široko reko.«

»No in kako korist ima kdo od tega?«

»Ko bo izpopolnil svoje letalo, bo mogel z njim preleteti tudi velike daljave.«

»Sinko, tisti gospod iznajditelj je norec s teboj vred.«

»Pusti ga pri miru! Jaz bom kako bolj praktično stvar iznašel. Morda kak tiskarski stroj na električni pogon.«

Ko je videl začudenje in malovernost v Petrovih očeh, je nadaljeval:

»Sicer pa tudi druga pota vodijo k uspehu. Slišal sem tudi o takih, ki so s svojimi prihranki igrali na borzi in preden so se prav zavedli, kaj delajo, so postali milijonarji. In koliko revežev, podobnih tebi in meni, se je povzpelo v Ameriki na najvišja mesta!«

Štefan je utihnil, ker se je spet bližal delovodja. Razgovor se pa tudi pozneje ni nadaljeval.

Popoldan je počasi mineval... Dolgočasno enoličnost je prekinil prihod blagajnika, ki je šel od delavca do delavca in vsakemu izročil rumen zavitek.

»Hvala Bogu!« je vzdihnil Štefan. »Denar sedaj že imam!«

Odprl je zavitek. V njem so bili trije petdolarski bankovci in en poldolarski srebrnik. Priložen je bil listek s pripombo: »Petdeset centov odtegljaja radi zamude v petek jutraj.« Za petminutno zamudo so odtegnili petdeset centov. Ob drugih prilikah bi se radi tega jezil, sedaj se niti zmenil ni za to. Samo na Nino je mislil.

Naposled je ura odbila šest. Kar tekel je domov.

Doma se je obril, umil, lepo počesal in skrbno oblekel. Nato je povečerjal.

Ob pol osmih se je odpravil od doma.

»Kam greš?« ga je vprašala mati nejevoljno.

»Ven. Sestanek imam.«

»Jutri je velika noč, ne pozabi na to!«

»O, ne bom pozabil!«

»H kateri maši boš šel?«

»Mislim, da k pozni.«

»Torej ne boš šel z menoj k svetemu obhajilu pri rani maši?«

»Enkrat bi rad nekoliko dlje spal,« je odvrnil Štefan, a ko je videl materino razočaranje, je dodal:

»Če bom pravočasno šel spat, potem bom šel z vami.«

ski kabel pa bo dolg okrog 700 km in bo do konca prihodnjega leta dogotovljen. Kako pomembna bo ta zveza, vedo prav dobro — Angleži.

*

Kaznovano praznoverje

V občini Subocetateji v Romuniji je razsajala v minulem poletju živalska kužna bolezen, ki je pobrala mnogo krav in konj. Praznoverno prebivalstvo je bilo prepričano, da povzroča nesrečo kalčna čarovnica in je zato ponoči odprlo tri grobove, v katere so bili malo prej pokopani tri stare kmetice. Kmetje so truplom z vilami prebodli srca in so trupla nato na pokopališču sežgali. Sedaj jih je sodna oblast pozvala na odgovor in je tri glavne krivce obsodila na daljšo ječo.

18. junija 1880 v Ptuj, kjer je študiral gimnazijo. Mašniško posvečenje je prejel leta 1907. Kaplanoval je v celovski in naši škofiji, dokler ni postal leta 1927 v Stopercih župnik in je tam tudi mnogo prezgodaj umrl. Blagega gospoda, ki se je Stoperčanom priljubil, so pokopali zadnjo soboto v Stopercih. Rajnemu gospodu župniku bodo ohranili nad deset let v dušno skrb mu zaupani Stoperčani trajen in v pobožnih molitvah hvaležen spomin.

Nesreče

Most se podrl pod težo tovornega avtomobila. Pod hribom pred Mariborskim otokom na državni cesti Maribor—Kamnica se je porušil pod težo tovornega avtomobila most, ki je bil lesen in ves preperel. Most so začeli popravljati in lastnik gramoznice Sušec je vozil s težkim tovornim avtomobilom gramoz. Ko je bila polovica avtomobila preko mostu, se je most zrušil, avto je padel z zadnjim delom v potok in se postavil po koncu. K sreči se ni zgodilo šoferju nič hudega. Takoj so prihiteli delavci, ki so pomagali avtomobilu iz težavnega položaja. Radi nujne zgradbe novega mostu se je vršil promet nekaj časa po cesti skozi vas Kamnica.

Stružnica smrtonovarno poškodovala delavca. V tovarni »Kovina« na Teznu pri Mariboru je bil zaposlen 26 letni strugar Fr. Pavko iz Gorice pri Pragerskem. Ko je bila stružnica v pogonu, se je utrgalo jermenje in zgrabilo v bližini zaposlene-

»NEDELJA« IZPLAČALA 1000 din ZAVAROVALNINE!

Adam Ornik, Sv. Urban pri Ptuj, je bil celoletni naročnik »Nedelje«. Nesreča pa se mu je zgodila, padel je po visokih kamenitih stopnicah, pretresel si je možgane in umrl. »Nedelja« nam je izplačala zavarovalnino 1000 din. Vsem priporočamo, da se naročijo celoletno na »Nedeljo«.

Martin Ornik,
Sv. Urban pri Ptuj.

»Ali greš na ples?«
»Morda. Gotovo ne vem. Šele včeraj sem spoznal tisto dekle in ne vem, kam bo hotela iti.«
»Štefan, kdo je to dekle?«
»Nina Mateskas. Zelo fino dekle. Klavirske ure daje.«

»Po imenu sodim, da je Litvanka.«
»Da!«
»Ali nimaš dovolj poljskih deklet?«
»Saj ste tudi vi Litvanca poročili!«

Na to ni mogla odgovoriti. Štefan se je zmago-slavno nasmehnil. Mater je priliznjeno pobožal. Preden je odšel, se je spomnil na denar. V žep je segel in dal materi dva bankovca, tretjega pa je dal nazaj. Mati je denar vedno z veseljem sprejela, sedaj pa hladno, skoraj jezno.

»Pozneje še se bova videla,« je dejal Štefan in žvižgaje odšel.

Čez četrte ure je bil pri mostu. Ni se še prav razgledal, ko se je v senci bližnjega drevesa nekdo zganil. Šel je proti drevesu.

»Nina, ali ste vi?« je vprašal polglasno.
Najprej ni dobil odgovora. Potem se je pa za-slišal pritajen smeh, čez čas pa deklški glas:

»Kaj ste pa mislili, kdo bi bil?«

Štefan se je tresel. Nina ga je s svojim mehkim glasom in lepo obleko tako zmedla, da si ni upal govoriti. Zdelo se mu je, da ni vreden te deklice.

»No, ali boste ves večer stali in me občudovali?« je vprašala Nina nekam ostro.

Nikar se ne bojte...

Kožo Vam varujem jaz!
Zato se Vam ni treba
bati tudi najslabšega
vremena, če ste si po-
prej namazali kožo z
Niveo. Zakaj samo
Nivea vsebuje Eu-
cerit, edino okrepe-
valno sredstvo za kožo.

ga Pavka, katerega je treščilo s tako silo na tla, da je obležal s prebito lobanjo in z nevarnimi opeklinami, ker so bili jermenji razbeljeni od pogona. Nezvestnega Pavka so prepeljali v resnem stanju v mariborsko bolnišnico.

Huda nesreča hlapca. Na Pobrežju pri Mariboru je brcnil pri vpreganju konj 30 let starega hlapca A. Zaničiča. Udarec v glavo je bil tako hud, da je Zaničiču počila lobanja in so ga prepeljali v mariborsko bolnišnico v nezvestnem stanju.

Z zlomljeno hrbtenico v bolnišnico. V celjsko bolnišnico so pripeljali z zlomljeno hrbtenico 31 letnega Franca Jelen iz Sevnika pri Sv. Andražu pri Velenju. Jelen je padel s podstrešja v hlev.

Sreča v resreči. Tovorni avto, last nekega podjetnika v Kranju, je pripeljal tovor hmelovk iz Mengša proti Radomlju. Preden je prevozil čez most, so se začele

radi osemtonske teže pod njim lomiti most-nice. Prednji del avtomobila je srečno dosegel cesto, zadnji je obvisel med nosilci mosta. Pri roki je bil takoj cestar, ki je s pomočjo sosedov in dvigal premenjal most-nice in je bil most v štirih urah sposoben za promet. Škoda na avtomobilu znaša 12 tisoč dinarjev. Sreča v nesreči je, da je bila Bistrica v navadnem vodnem stanju in so bila s tem omogočena hitra rešilna dela.

Železničar ob roko. Na progi od Jesenic proti Podrošci se je dne 26. januarja zvečer zgodila prometna nesreča. 27 letni železniški kretnik Janez Bergant iz Zgornje Dobrave po odhodu večernega vlaka stopil na tir, da obrne kretnico, ker se je bližal vlak s Hrušice. Bergant je bil brez luči in tako zatopljen v svoje delo, da ni opazil prihajajočega vlaka, katerega lokomotiva ga je podrla in mu skoraj do kraja

»Vedno bi vas gledal. Nina, začaran sem.«
Nina se je zvonko zasmejala.
»Kam bova šla?« je nadaljeval Štefan. »V gledališče ali kino?«

»Ne. Danes ne,« je odgovorila Nina. »Morda v deževnem vremenu, ko ne bo zvezd.«

»Ali bi hoteli plesati?«
»Morda pozneje. Sedaj mi ni za ples.«
»Nina, kamor koli hočete iti, bom z veseljem šel z vami.«

»Pojdiva na sprehod! Danes je tako lep večer.«
Počasi sta šla proti severu, ven iz mesta. Štefanovo srce je naglo utripalo. Vedel je, kam bosta šla.

»Lepo mesto vam bom pokazal,« je dejal in se oprijel dekletove roke.

»Ne smete!« ga je zavrnila Nina.
»Včeraj zvečer ste...«

»To je že zdavnaj bilo. Danes že nisem to, kar sem bila sinoči. Tudi vi niste isti. Sinoči sem mislila, da vas poznam. A sedaj vidim, da sem se motila.«

Fanta so dekletove besede jezile, ko je mislil, da se je ali sinoči igrala z njim ali pa se sedaj hoče igrati. Sklenil je, da se bo premagal in bo hladen, da ne bo mislila, da ga bo kar tako ujela.

Počasi sta šla proti prelomljeni smreki. Molčala sta. Šele na vrhu je Nina spregovorila:

»O, kako lepo je tu!«
Sedla je na mah pod smreko. Štefan je sedel poleg nje. Molčal je in trgal travo.

Kačji strup je znamenito zdravilo,

ker iz njega izdelujejo zdravilni serum proti kačjemu piklu. Največji zavod za izdelovanje tega seruma se nahaja pri Sao Paulu, glavnem mestu braziljske države Rio di sul. Zavod zala-gajo brazilski farmarji s strupenimi kačami. Vsako leto jih dobi do 10 tisoč. Nedavno je proslavil zavod svojevrstni jubilej, ko je vzel strup že 250 tisoč kač. Operacija kač je silno nevarna. Kači nastavijo kemično čisto skodelico s visokim robom, kamor se takoj zagrije in izpusti nekaj kapljic nevarnega strupa. Nato jo pustijo več tednov na posebnem vrtu in ponovijo operacijo vsaki dvajseti dan. Ko so živali razstrupljene, jim odvzamejo kri iz iz nje pripravijo drug

odrezala levo roko. Nezvestnega so odpeljali v ljubljansko bolnišnico.

Huda železniška nesreča na Romunskem. V bližini železniške postaje Ploesti sta trčila 25. januarja zjutraj radi napačno postavljenih kretnic tovorni in vlak petrolejske družbe Astra Romana. 25 vagonov je skočilo s tira. Petrolejski vlak je bil v hipu v plamenu. Nesreča je med železničarji zahtevala štiri žrtve, sodijo pa, da je pod razvalinami nekaterih razbitih vagonov še več ubitih železničarjev. Pet hujše ranjenih železničarjev so prepeljali v bolnišnico v Ploestiju.

Razne požarne nesreče. Posestniku Antonu Hajdniku iz Leskovca pri Pragerskem je uničil podtaknjen ogenj 35.000 din vredno gospodarsko poslopje. V vasi Hrib v župniji Moravce na Kranjskem je zgorel na večer hlev z obširnimi gospodarskim poslopjem, v katerem je bilo shranjene precej krme. Zgorela je tudi slamoreznica, občinska čistilnica in še mnogo drugega kmetijskega orodja. Pogorelec je zelo oškodovan, a je bil le malenkostno zavarovan. — Vagon slame in sena je uničil ogenj v senenem skladišču v vojašnici na Tržaški cesti v Mariboru. Ogenj je nastal, ker so v bližini s slamo in senom napolnjene lesene barake zanteli otroci ogenj in je zanesel veter iskre v skladišče. Gasilci so obvarovali sosednje barake. Škoda znaša 10.000 din.

Razne novice

Obmejni Remšnik dobil telefon. Remšnik na Radlu ob severni meji je dobil zadnjo nedeljo za svojo pomožno pošto telefon.

Novo znamenje miru po amerškem vzorcu. Letos bo v Njujorku svetovna razstava. Na razstavi bo posvečen poseben oddelek miru. Doslej je veljalo kot znamenje miru golob z oljčno vejico v kljunu. Na njujorški razstavi bo predstavljal mir dežnik angleškega ministrskega predsednika Chamberlaina, ki spremlja predsednika an-

gleške vlade na njegovih potovanjih po Evropi in je postal obče znan izza konference štirih v Münchenu, na kateri so radi odstranitve vojne nevarnosti razkosali Češko-Slovaško. Chamberlainov dežnik bodo izklesali v marmor in ga postavili na mesto, katero bi moral zavzemati mirovni golob.

Nad en milijon smrtnih žrtev. Španska državljanska vojna je zahtevala od 18. julija 1936 do danes nad en milijon smrtnih žrtev.

V Ameriki imajo 40 stopinj mraza. V ameriških Združenih državah ob Atlantskem oceanu pritiska tako hud mraz, da kaže toplomer 40 stopinj pod ničlo. Reka Hudson je zamrznila in je plovba po njej nemogoča.

Bivši nemški cesar 80 letnik. Bivši nemški cesar Viljem II. je dočkal 27. januarja v svojem razkošnem in prostranem gradu Doorn na Holandskem pri duševni čilosti in krepkem zdravju 80 let. Izgnanemu cesarju, ki je še vedno najbogatejši posestnik v Nemčiji, je na razpolago 35 slug. Dnevno prečita 12 časopisov in pazno zasleduje po zemljevidih vojno v Španiji in na Kitajskem. O političnih razmerah govori malokdaj z izgovorom, da je nehalo zanj politično življenje, ko se je odrekel nemškemu prestolu 9. novembra 1918 in pribežal na Holandsko.

Veliko obetajoča napoved angleškega polkovnika. Polkovnik Hansen, poveljnik drugega angleškega polka v Lincolnu, je govoril v minulem tednu članom angleške legije. Legiji so bivši angleški bojevniki, kateri uživajo obče spoštovanje v domovini ter svetu in so bili določeni, da bi naj bili lansko leto vzdrževali red in mir v suetskem ozemlju, katerega je morala Češko-Slovaška odstopiti Nemčiji. Polkovnik Hansen je dokazoval v svojem govoru, da pride do res velikih vojn le vsakih sto let, kar jasno dokazuje zgodovina. Polkovnikove preroške besede se glasijo: »Do velikih vojn je prišlo vedno šele potem, ko so pomrli tisti ljudje, ki so se borili v prejšnji

veliki vojni, in njihovi otroci. Tisti, ki so se borili v svetovni vojni, so še živi. Njihovi otroci še niso dorasli, kaj šele, da bi bili pomrli. Za novo veliko vojno je treba človeškega rodu, ki nič ne ve, kaj je vojna.« Govornik je dalje poudarjal potrebo, da se morajo bivši bojevniki vseh držav združiti, da bodo brzdali mlade, neodgovorne rodove. Ti rodovi ne vedo, kaj je vojna in zaradi tega si ne smejo želeči »ta vrste razvedrila«. Vojna ni razvedrilo ali pustolovščina, marveč morija in zločin predvsem nad tistimi, ki se ne morejo braniti.

Naše čitatelje opozarjamo na današnji oglas tovarne čevljev »Peko«.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, je najmoderneje urejen zlasti za operacije. Dnevna oskrba I. razreda Din 120, II. razreda Din 80. Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 964

V zastarelih primerih zapeke, združenih z zlato žilo in otokom jeter, je pravi blagoslov naravna »Franz-Josefova« grenka voda, zaužita tudi v malih množinah. »Franz-Josefova« voda mlo deluje in zanesljivo odvarja, pa se poleg tega tudi po daljši porabi skoraj nikdar ne izkaže neučinkovito. (Ogl. reg. S. br. 30.474/35.) 1138

Obžalovanja vredni slučaji

Kakršno življenje — taka smrt. V bolnišnici mariborske moške kaznilnice je umrl 57 letni kaznjenec Tomaž Zorjan, doma iz Šalovcev pri Središču. Že kot 19 letnik je bil v Celju obsojen na šest tednov ječe. Leta 1916 mu je zaradi pobege od vojakov prisodilo vojaško sodišče v Trstu osem let ječe. Naslednje leto so ga pomilostili, a je prejel kmalu po pomilostitvi isto kazen. Zadnjo kazen štiri leta mu je odmerilo mariborsko okrajno sodišče radi tatvin. V vsem je bil Zorjan 25 krat obsojen na 44 let in 19 dni. Na njem se je žalibog uresničil pregovor: Kakršno življenje — taka smrt.

Okrađen oskrbnik. Juriju Stiglicu, oskrbniku pri Zg. Sv. Kungoti ob severni meji, je zginilo 1399 din, katere je imel zaklenjene v ročni blagajni v svoji sobi. Povpraševanje orožnikov pri sosedih je do-

zdravilni serum. Proti vsakemu piku strupene kače je potrebno takojšnje cepljenje. Če vorizgavajo pravočasno, je vsaka nevarnost še tako strupene kače izključena. Zavod je statistično izračunal, da se na ta način reši vsako leto okrog 50.000 ljudi.

Kruh, kava, pivo...

Največ kruha pojedó Francozi, kjer so izračunali, da pride na osebo na leto 223 kg kruha. V drugih deželah pride komaj 80 kg kruha na glavo vsake leto. Največ kave popijejo v Ameriki, kjer pride na osebo nad 5 kg kave letno. Največ piva popijejo Angleži, namreč 65 litrov na glavo. Pri Nemcih pride na glavo vsako leto povprečno 58 litrov piva.

»Na kaj mislite?« je vprašala Nina.

»Na vas.«

»Kajne, na to, da sem neumna, ker sem šla v tem času z vami sama na sprehod, dasi vas ne poznam. Ali je tako?«

»Morda! Zakaj ne? Ali ste vi morda boljši ko druge?«

»Ali vam je kdo kaj povedal o meni?«

»Ne.«

»Iz česa torej sklepate, da bi me mogli z lahkoto dobiti? Morda mislite, da sem ena tistih, ki se prvi hip obesijo moškimi za vrat?«

Štefan je hotel ostati dosleden svojemu prejšnjemu sklepu. Hladno je odgovoril:

»Morda še slabša. Prej sem mislil, da ste vi dobra deklica, ki spozna, kdo jo smatra samo za lahko pridobljiv plen in kdo se vam z resnim, poštenim namenom približa. Toda sedaj vidim, da vam je samo za to, da imate človeka za norca. Poljubite ga, in sicer samo zato, da bi se mu potem smejali in svojim prijateljicam pripovedovali, kekega norca ste našli. Toda povem vam, da mene ne boste imeli za norca. Prav imate, nisem vas poznal. Ne pozna se. In ne bi vas še enkrat poljubil, četudi bi vi bili edino deklo v Ameriki.«

Nina je otrpelo poslušala. Spočetka je mislila, da se fant šali, a nazadnje je uvidela, da je resno mislil. Naglo je vstala, stisnila pesti in divje zakričala:

»Sovražim vas! Niti pogledati vas nočem!«

Jeza ji je dala še večji čar. Štefan je hrepenel po njej. A ni hotel prvi popustiti. Vstal je in hladno dejal:

»Pojdite! Domov vas bom spremil.«

Nina je cepetala z nogami in stiskala pesti.

»Ne boste me spremljali niti domov niti drugam. Vi ste norec! Pojdite, kamor hočete. Sama bom šla domov.«

»Dobro!« je na videz mirno odvrnil Štefan in šel brez slovesa.

»Poznam nekoga, ki bi bil pripravljen vas ubiti radi tega!« je zasikala za njim Nina.

Štefan se je zasmel.

»Če se bojite zanj, mu povejte, naj ostane doma in pazi nase!«

Za hip je obstal in čakal, da se bo Nina zasmejala in izjavila, da je vse bilo samo šala. Dekle je molčalo. Štefanu se je zdelo, da ga kar prebadajo njeni jezni pogledi. Naglo je odšel.

»K vragu s tem dekletom!« je zagodel jezno.

Hitel je proti domu. Pred hišo je obstal. Kuhinjsko okno je bilo razsvetljeno. Razmišljal je, ali bi šel domov, ali bi se še nekaj časa sprehajal. Spomnil se je, da bi bilo dobro, če bi nekaj pil. Zavil je proti točilnici Kazimira Pavloniša.

Točilnica je bila tesna in polna dima. Štefan je prvi hip mislil, da se bo zadušil. Polagoma pa se je privadil. Stopil je k pultu in naročil kozarec močnega žganja.

(Dalje prihodnjic)

gnalo, da so ti opazovali že dalje časa nekega soseda, kako je zahajal v Stigličevi odsotnosti skrivaj na podstrešje njegove hiše. Iz podstrešja se namreč da priti v hišno sobo, v kateri je hranil Stiglič blagajno z denarjem. Orožniki so aretirali osumljenca z ženo vred.

Zaključek prepira s strelji. V Visolah pri Slov. Bistrici se je razvil zadnji teden zvečer prepir s krvavim zaključkom. 26 letni poljski delavec Matej Vrhovnik je prišel k svojemu botru, posestniku Francu Lesjaku v Visole in je zahteval tamkaj shranjene dokumente. Ta zahteva je Lesjaka razburila in je prišlo do prepira. Vrhovnik je slednjič zapustil Lesjakovo hišo. Naenkrat sta padla dva strela. Krogli sta zadeli Vrhovnika v hrbet in obtičali med rebri. Obstreljenega so spravili v mariborsko bolnišnico.

Vlom v gostilno v celjski okolici. Neznani storilec je v noči sredi minulega tedna obiskal gostilno Matevža Belaja na Polulah v okolici Celja. Odnesele so gotovine 400 din ter raznih jestvin in tobaka, da znaša skupna škoda 3000 din.

S hudimi poškodbami v bolnišnico. Miha Gorenšek je v prepiru napadel 33 letnega posestnikovega sina Ferdinanda Potočnika iz Zabukovja pri Vojniku ter ga udaril s tako močjo z nekim topim predmetom po glavi in plečih, da mu je prizadel hude poškodbe na glavi in mu zlomil več reber. Potočnika so prepeljali v celjsko bolnišnico.

Tatinska brata. Na Javorniku pod Sv. Joštom blizu Kranja je bilo vlomljeno v Peslovo hišo, v kateri ni nikdo stanoval, pač pa je bila precej založena s premičninami. Tatovi so z vozom odpeljali vse, kar so mogli odnesti iz hiše in naložiti. Orožniki so kmalu izsledili ukradene premičnine na stanovanju dveh bratov v Stražišču. Ukradene stvari so orožniki zaplenili, tata pa zaprli.

Izpred sodišča

Za uboj tri leta zapora. Mariborski mali kazenski senat je obsodil 28. januarja posestnikovega sina Antona Jurhana iz Pregrada na tri leta zapora, ker je 3. decembra lanskega leta ubil s kolom posestnikovega sina Franca Tobijasa.

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Zveza poljedelskih delavcev je priredila v dneh 25. in 26. januarja na tukajšnji borzi dela tečaj, kjer se je razpravljalo o vseh tozadevnih vprašanjih in poučilo delavstvo o vsem potrebnem. Delavci obojnega spola so za tečaj pokazali veliko zanimanje in so se ga v lepem številu udeležili. — Delavska zborovanja se bodo vršila po različnih krajih Slovenske Krajine.

Dolnja Ledava. Pred kratkim je obvestilo gradbeno ministrstvo tukajšnje »Vodno zadrugo«, da je odobren kredit v znesku 3.373.384 din za dovršitev tukajšnjih melioracijskih in regulacijskih del. Za ta kredit je votiranih tri milijone iz štirimilijardnega notranjega posojila, en milijon iz melioracijskih fondov in 1.373.684 din iz banovinskega proračuna. Ta vsota bo uporabljena za obrambni nasip reke Mure na Benici in Petilovcih ter potoka Črnca, za regulacijo in dokončno ureditev potoka Ledava, za melioracijska dela v Bogojini in Ivancih, za ureditev Radmožanskega kanala pri Filovcih in Strehovcih in njegovo ureditev, za ureditev Bukovniškega potoka, za melioracijska dela pri Orenovcih, Hotizi, Gaberju

in ... za umetno namakanje travnikov pri Turnišču itd. S temi obsežnimi deli bo mnogo pomagano prekmurskemu delavstvu, ki mora vsako leto v velikem številu zapuščati svoje domove ter odhajati v tujino, da omogoči obstanek sebi in svojem. — S 1. februarjem bomo dobili novega kaplana v osebi g. Gjuriča Štefana, lanškoletnega novomašnika.

Velika Polana. Pred kratkim je imela naša gasilska četa svoj letni občni zbor, na katerem so med drugim tudi razpravljali o graditvi gasilskega doma. Dobro bi bilo, če bi ljudje to dobro ustanovo, ki nudi bližnjemu pomoč v največji potrebi — požaru, izdatno podprli s svojimi dobrovoljnimi prispevki.

Naši rajni

Sv. Andraž v Slov. goricah. (Pogreb g. bogoslovca Fr. Papsta.) Kako je bil rajni bogoslovec Fr. Papst, katerega smo pokopali 27. januarja, priljubljen, so pričali venci in cvetje, pričala je to velika množica ljudi, ki je prišla kljub slabemu vremenu ne samo iz domače, ampak tudi iz sosednjih far, priča to nad 60 tovarišev bogoslovcev in duhovnikov, ki so šli v procesiji živih tja, kjer je večni mir in pokoj... Z bolešče v srcu smo poslušali, ko mu je pred rojstno hišo — mrtvemu novomašniku — govoril prijatelj-rojak g. Kocmut v slovo... Grenkost na naših ustih nas je ovirala pri prepovedanju obredov, solze pa so se pokazale na naših očeh, ko je stopil na prišnico njegov predstojnik g. dr. Držešnik in nas pozval k molitvi za pokoj njegove duše s presrečljivimi besedami: »Kralja, kateremu vse živi, pridite, molimo!« In zopet smo se zbrali v procesijo živih, da ga še spremljamo do groba. »Usmili se me, o Boge« se je razlegalo po šent-andraški fari, dokler ni vzela zemlja, kar je njegova, Kristus pa, kar je Njegovega... Ganiživ je bil pogled na množico ljudstva od najmlajših pa do najstarejših, ko se je po blagoslovu groba poslavljaj od rajnega g. profesor dr. Meško. »Sli-nejša nego smrt je ljubezen«, smo občutili njegovi tovariši, ko mu je v našem imenu zadnjic zaklical preko groba tovariš g. Zagradščnik: »Z Bogom, Franček, in na veselo svidenje!« Koliko je delal med počitnicami, smo zvedeli med slovesom od tistih, katere je tolikokrat bodril s svojo besedo in jih navduševal s svojim zgledom za naše ideale. Beseda pa nam je zastala, ko se je rajnemu zahvaljeval za vse veliko delo g. župnik, ki ga je kot učenca ljudske šole učil moliti, ki mu je bil v trpljenju študentovskih let tolažnik, ki je uravnal njegovo življenje, da je prišel že skoraj do oltarja. Bog daj, da bi se izpolnila želja župnikova, ko je rekel: »Bodi nam odalej pri Bogu vnet priprošnjik!« — Dragi Franček! Ko smo stali ob Tvojem grobu, ko je padalo cvetje in prst na Tvoje rakeve, ko je bila Tvoja rakev okrašena s solzami očeta, matere, bratov, sorodnikov in prijateljev, smo imeli občutek, da smo na slovenski Golgoti. Kakor pa na Golgoti še danes stoji križ bo stal tudi na Tvojem grobu, Tvojemu očetu in materi in nam znanec v tolažbo, Tebi pa v odrešenje!

Sv. Martin pri Vurbergu. Valed železnega raka je umrl priden mož Jakob Potočnik v starosti 42 let. Bil je dosti let pismonoša, ki nam je prinašal veselo in žalostne novice. Ker je bil zelo priljubljen, se je njegovega pogreba udeležila skoraj vsa fara. Pevci so mu zapeli ganljive žalostinke v slovo. Za njim bridko žaluje žena in sedem malih otrok, katerim izrekamo sožalje — rajnemu pa naj sredi večna inč!

Dobrovec. Dne 27. januarja je v Gospodu zapal Alojz Ajdič, posestnik na Dobrovcah. Rajni je bil vsakozki priatek bivše SLS, prav tako

je takoj pristopil v JRZ. Bil je župan naše bivše občine Skoke, občinski odbornik pa do nasilnih občinskih volitev pod Jevtičevim režimom. Rajni je bil med prvimi, ki je zasnoval zamisel in načrt za cerkvico sv. Marije na Dobrovcah. Njegove zemeljske ostanke smo pri obliži udeležbi pogrebcev izročili materi zemlji v nedeljo, 29. januarja. Rajni naj počiva v miru — žalujemo naše sožalje!

Negova. Dne 26. januarja smo položili v večnemu počitku počitku Franca Kozar, kmeta iz Radnjevec, ki je po večtedenskem bolestanju umrl v 67. letu starosti. Rajni zapušča ženo, sina, hčerko in brata, katerim izrekamo naše sožalje — on pa naj počiva v miru!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Tako žalostno, kakor pretekli mesec, že davno niso bili svetotrojiški zvonovi. Saj ni čudno: štirim iz znane in spoštovane Lorberjeve družine so odpeli zadnjo pesem. Prvi nas je zapustil čevljar in posestnik Ivan Lorber iz Zg. Porčiča. Že skoraj eno leto je bolehal, toda nikdar ni preveč tožil, nikdar obupaval, kot je v nagrobnem govoru dejal g. p. Vladimir, ki mu je bil dušni vodnik in tolažnik v bolezni. Zapušča žalostno vdovo in hčerko. Kmalu za njim so iz iste hiše odnesli prevzličarico Hano Knezar, ki je bila nad 40 let v III. redu in članica Marijine družbe za žene. Par dni potem je umrla sestra pokojnega Lorberja, Marija Neger iz Pesnice. Toda bela sena še nima dovolj. Sestri pokojnega Ivana Lorberja, Amaliji, zbolil mož na pijučnici in v par dneh umre skrben gospodar in dobronik siromakov Simon Kocbek. Obliha udeležba pri vseh štirih pogrebi nam je dokaz, kako smo ljubili in spoštovali Lorberjevo družino, kateri izrekamo iskreno sožalje, pokojni pa naj počivajo v miru!

Sv. Marjeta niše Ptuj. Dne 28. januarja smo pokopali ugledno ženo Muhičevo mamo iz Goričnice. Pokojna je bila stara 82 let, verna ženska in dobra krščanska mati. Bila je 36 let vdova. Vzgojila je več otrok, med njimi tudi našega dobrega župana Ivana Muhiča, kateri nam že šesto leto vzorno vodi našo veliko združeno občino. Naj ji bo zemljica lahka! — Žalujemo naše sožalje!

Sv. Urban pri Ptuj. Po dolgi in mučni bolezni je 3. januarja zapal v Gospodu Toplak Franc, posestnik in prevzličar iz Ločiča, v starosti 75 let. Rajni je bil v vsem svojem življenju zelo delaven, skrben in zgruden gospodar. Bil je dolgoleten naročnik »Slov. gospodarja«. Da je bil daleč okrog spoštovan, priča njegov pogreb. Z veliko udeležbo so ga spremlili farani k zadnjemu počitku. Družni g. župnik Razborec mu je pri odprtem grobu govoril ganljive besede. Kot mož apostolatstva je vedno točno spolnjeval svoje dolžnosti. Pri tem ga ni oviralo še tako